

התאחדות

בראשית ב, הבימה

מאת יורם קניוק

תה, וסיפור הנחש שנעשה מוקד ה"נצרות, החטא הקדמון הרודף את ה"תרבות המערבית מאז ימי פאול ועד ימינו, קין ההולץ הראשון שלא ידע שהוא רוצח משום שלפניו לא היו רוצחים, כל אלה זכאים להתמודדות רצינית ועמיקה שאהרן מגד בספר פוריו הרציניים מסוגל להתמודד עמהם בכבוד, אך במתכונת הקומד"י הקלילה אין להם מקום, וזאת מ"שום שהמיתוס, כמו כל סיפור גורלי עמוק וטרורף-יחסיים החלומיים שבין אדם לאדם ובין אדם לבחירתו ולגורו רלו שהם היינו הך, הינם טרגיים ב"מחומם, הטרגדיה כפי שכבר נאמר פעמים אין ספור עוסקת באתיקה, בבחירה האישית בגורל, בעוד שה"קומדיה עוסקת במנהגים במסור, כי פ"י שהוא מתבטא בחיי יום יום, ה"טרגדיה היא לכן מהפכנית ביסודה כיוון שהיא רואה את האדם כיצור נאבק אפילו אם מאבקו חסר תקוה, בעוד שהקומדיה לועגת למ"י עוטו של האדם, היא שמרנית, היא עוסקת במנהגים, הסיפורים המיתיים שייכים לטרגי, ובטרגי אם יש מקום לתשלובת עם הקומי, אין כל אפשרות להיות קשור להתעששות ה"משוטה והקלילה.

בראשית, לכן הוא מערכון קר"י קליל, נחמד, שיש בו יופי ויש בו סקחות, ויש בו בידור במדרגה גבוהה של המלה, אך היא מתמסד"ית על המידה ומתייחס אל עצמו ברצינות רבה מדי. ל"א קניוק, השחקנית החדשה של הבימה, שיוותה לשלישה ה"דמויות שהיה עליה לגלם, איש ש"נה לכל אחת מהן, והצליחה להפנט את הצופים במשטת של סגנון, ב"רוחב גיטות, בהתאפקות כשהיה צורך בהתאפקות, ובצמצום האישיות עד לפינת צחוק המודה מתחת ל"מסיכה מאירה, היא כשרון בשל כמ"עט ומעניק לתיאטרון הישראלי כוח כשהק חדש וטוב, ק"ל צ"קין שיחק את הנחש במיטב הסטיליוזציה, הוא התחמק מפינה לפינה בעדינות משע"שעת מצוינות, וקשה היה לא לאבד את האמונה התמיכה ואת הסלידה ה"קדומה הקיימים בניו נגד נחשים מ"כל הנחשים שמשפחה בחיי הוא היה הנחש הסימפטי ביותר, בכלל התצגה היתה על רמה גבוהה, לטחית בה"י וזאת לעינה האחרונה כוחה העצ"י

בראשית" הוא מחזה הבנוי על שני הלכי רוח שונים זה מזה, מחז"מועילית על הבמה פארסה טרקלי"נית, שעיקרה משחק מהתלי המ"י ייחוס, במישורן לקומיות, הנוצרת מ"מצבי משפחה שונים: המתח בין גבר לאשה, בין האשה למאהב, בין מש"פתח לבניה וכו', ומאידך, מחזה אה"רן מגד דועית אודות מאבק זה על ידי רעיונות פילוסופיים שאינם חלק מן הסיטואציה הדרמטית עצמה, אהרן מגד מתייחס בהן ברצינות למח ש"קודם לכן הגיש לנו כמתצחוק שוב"בנית, שינו זה בין רצינית לשיכבנות מהתלית, בכסו את לבביותו של ה"ראשון יופיע בשני הרעיון הקומי, השיכבנות העימד כוסיד החלק הרא"י קין, בליכר הצד המתלתי של היצ"רה מעימד על סיטואציה מסיגננה ימסילברת סאיד, אינה עיקרה הוא מחזיקות, אדם יהיה חיים בעולם ללא ימניות, ארוסו של קין מקשיבה ל"טרנזיסטור, אבל ניסעת במרכבה בעליהן מעשן מסכתת אבל בורא עולם, הרהם היתון בסיטואציה ה"י יכול לשמש קרש קפיצה למכלול רעיונית ואפשרויות, אך מאבד את ה"יפסו בהמשך המחזה, וכשאחר כך בינה ל"אדם וילה מידרנית בעלת ארבעה חדרים עם אמבטיה משוכ"ית, עם עיבדה זו רבדה איננה מעוררת ע"ד הודות.

כמו בהרבה מחזות הבנויים על ה"אבסורד, היצירה המסורה של שלוש מערכות, סוגכת ברעיון הדורש את מ"עיוני בסוכרת זמן קצרה, כמעט מערכונית, גם יצירות כגון, הקרני"סוכ"י, או, המחכים לגודו, צריכות ה"י לפ"י דעתי להיות מוגבלות ל"מערכה אחת, יצירות אבסורדיות - יכפידה מסוימת גם מחזה זה בנוי על אבסורד, אם כי איננו קרוב ב"ריתו ובמבנהו לתיאטרון האבסור"די - הבנויות על סיטואציה אחת, על טריק ועל חרם מתאימות יותר להיתון כמערכון ברוב שאנו מסכי"מים לכך, שכן הוא מגדל סופיס, ה"בעל חזון, אהרן ברחפים ברחבי ע"י הם דמוני, מסורף וכמעט במידה רבה, כל עוד איננו נושלים את ה"ריות ה"י הממוקמת פה במצבה ה"אבסורדו ביותר, ביתר רצינית אהרן מגד, שכתב מערכה אחת, הראשון המערכת האחרונה, המלכות וית

ומרביצות בו עד שהיה בורח עוד רוחו בו, כלילות אלה פור"הנשים את כל המעיך עליהן רה, השירים האהובים עליהן ב"ת אלה הם שירי האהבה והצ"לגבר.

יור זה שרו נשות הכפר פל"נ"כל"י באיזור מאן, בחוף השנהב (ספת היאקובה):

ביא הגבר

א הגבר!
א!
א הגבר, בוא!
א!
א הגבר, בנחל כינסתי
א הגבר!
א!
א הגבר, בוא!
א הגבר, בוא!

ת בכתתך במי נחל ריפדתי
א הגבר!
א!
א הגבר, בוא!

ת התבשיל בפתח לך
א הגבר!
א!
א הגבר, בוא!
א הגבר, בוא!

ת עוללי בנקתתי
א הגבר!
א!
א הגבר, בוא!

ת גופי המשתוקק לך
א הגבר!
א!
א הגבר, בוא!

ת יצועי לך פתחתי
א הגבר!
א!
א הגבר, בוא!

ת גופי המשתוקק לך
א הגבר!
א!
א הגבר, בוא!

ת גופי המשתוקק לך
א הגבר!
א!
א הגבר, בוא!

ת גופי המשתוקק לך
א הגבר!
א!
א הגבר, בוא!

כשתיוותר גלמודה וענייה, תיהפך הטעם הישן, של שמחה או יאוש פחות, יום לאחר מות אביה, הח תנחומים ועזרה, כמנהגנו, העל כדרכה, וללא אותות צער בפניה עשתה שלשה ימים, בעוד שר"י לשדלה כי תמסור את הגופה ליד החוק, נשבר כוח התנגדותה, והם לא אמרנו שדעתה נטרפה ל זכרנו את כל הגברים הצעירים נותר לה דבר, היתה נאלצת ל לה, כדרך הבריות.

היא היתה חולה זמן ממוש לת ארש"ל של ילדה, שנית ה"ה הכנסיה הצבעוניים, טרגיים בעיר, זה עתה נחתמו החו"מות אביה, החלו במלאכה, ח"ימשיגיה בשם הומר בארון: י בעל קול רם וצלע עיניו כהיה ל לשמוע כיצד הוא מגדף את כל שנשמע צחוק רם במקום כלל במרכז החברה, לאחר זמן

לצמד סוסים אדמוניים, היוצאת בתחילה שפוחו כל נמג"כולן אמרו: כמבין, בה לב"באיש צפוני, ועוד שכיר יום, אמרו כי אף הצער לא ה"מחיבת - מבלי שכינו זאת אמרו: אמ"י המ"י אילו קרובים באלאמבת, אולם בענין רכוש של גברת ו"היה כל מעז בין שתי המשפח"מיד לאחר שאמרו ה"האם סבורים אתם שהענין לרעיונה, ברור שג"הדבר וברשרוש צווארונ המשי וה"מפני שמש צהרי יום ראשון, הצמד חולפות על פניהן: אמ, ראשה היה נישא גבוה ל"היה זה כאילו תבעה יותר לבית גירסוק, כמו חסר ה"כאשר קנתה את רעל העכברי"אמילי המסכנה, ובעת ש"נחנץ לי רעל" אמרה ל"אשה דקת נו, אם כי רוח מ"במנים אשר עירן מתוח מ"שמתארים את מפניו של ש"כן, העלמה אמילי, מא"ממליץ

אני רוצה את הטוב ב"הרויח נמכ במספר ש"פיל, יאליס מה שחנץ ל"ארסן, אמרה העלמה, האם... ארסן? אכן, נ"לו נחנץ ארסן.

הרויח התבונן בה, ה"כל כמבין, אסר ה"ה

הנחתי!
 הנבר!
 הנבר, בוא!
 עוללי בבקתתי
 השארתי!
 הנבר!
 הנבר, בוא!
 בקתתך עם לילך
 חמקתי!
 הנבר!
 הנבר, בוא!
 ת יצועי לך פתחתי.
 הנבר!
 הנבר, בוא!
 ת גופי המשתוקק לך
 בישמתי.
 הנבר,
 הנבר!
 הנבר, בוא!

ת גופי המשתוקק לך
 בישמתי.
 הנבר,
 הנבר!
 הנבר, בוא!

כך היה המיניסטר בלי שום ידיא
 תארת את כל ההכנות שעשה
 תראת אינו יללה שהגבר עשה
 יד איות הנשים האחרות עושה
 יד בשומן הרגה כל היום על עצמו
 ירפסו יד שיהיה המרגה לו באותו
 ישר המכור לו ששיר זה ניהגות
 ישרה כל הנשים במיניסטריות הן
 ישרה את השיר רק כאשר הן אינן
 ישרה על סיפורן הן רוצות להראות
 ישרה כמד התאכזר איהן הגבר על
 ישרה כל היום מתארות בלי שום את כל
 ישרה תראת ביא יעל את המר
 ישרה אינו בא נשים שהגבר בא
 ישרה איתו כל ההמנות האלה אינן
 ישרה הן מעדיפות לשחק
 ישרה התאיר ישנות רק את הסיפור
 ישרה כמד להביע את ההסתהיות
 ישרה של האחרות.
 ישרה בנות המר

מחזירות. אדם ויהיה חיים בעולם
 מחזירות. אדם ויהיה חיים בעולם
 זמניות. ארוכות של קין מקשיבה לי
 שרנוסטיה. אבל נוסעת במרכבה
 בעלדגן מעטן מסטרא אבל בורא
 עולם. הללם היתון פסיאצילת היו
 יעיל לשמש קרש קפיצה למכלול
 העיונית והאשרויות. אך מאבד את
 העיונית והאשרויות. וכשאחר כך
 בניה לי אדם וילה מודרנית בעלת
 ארבעה חדרים עם אמבטיה שיש
 ית. עצב עיבדה זו לבדה איננה
 מעוררת עיד דידים.

כמו בהרבה מהות המנויים על הן
 אבסורד. הצירה החמירה של שיש
 מערכות. פיגמת ברעיון הדורש את
 מיצוי כבודת זמן קצרה. כמעט
 מערכות. גם יצירות כגון "הקדו"
 סופר או המחפס לגנות צרכות
 היה לפי דעתו להיות מוגבלות לו
 מערכה אחת. יצירות אבסורדיות -
 יכסדה מסוימת גם מהות זה כנוי
 על אבסורד. אם כי איננו קרוב בו
 היותו יבטנתו ל"האשרון האבסורד"
 הן המנויות על מיצאיות את
 על קרוב יעל היום מתארות יותר
 להיגון מערכות. ברעש שאנו מסכי
 מים כמד שישו הוא מגדל סוסים י
 בעל הית איתו מרחפים ברובי עיי
 הם דמיוני מטיח יפגנה במידה
 רכות כל עוד איננו נשלחים את הן
 ביות הן המערכת מה במצבה רר
 אבסורדו ביות ביות רצויות אהרו
 נגד יכנס מערכת את הראשית
 נה מתארת ביות מתחילת ית
 בדת החילוק ההגות ליעורו יו
 ברצויות נגדה יורפסו הבעיה יו
 עמדו היעיות בשנות התורה נעשו
 יעיות על מאיד המידים האנושי
 הנמצא המכור במיפורן הברואת
 נעשו למימדו התקופות עולם לשע
 מים דומה מימדים אנושי רצויות
 יעיות על נגדה יעשים לעז לי
 מרים המיונית האחרת והשעשוע
 כמד הם ולתיות איתו ית עצמם.

סיפורי הברואת. אדם ויהיה בנך
 לעדן הנחש קין והבל. ביותם סר
 פורים אוהוסטיים. הקבועים כי
 זנה כמיניסטר. יכילים לשמש ואי
 שישו הימר לא אכזב למדרשים
 אנדית. סיפורים מחזות וכשלים סר
 יסיפיים. גן העדן האבוד. המקום
 בו יכול האדם תמורת הסגרת החור
 פש שלו. תוך כדי נחיתת הרשות
 לשליט הכל יכול לומר לו מה טוב
 יכה רע. לחיות בשקט בלי מאמץ
 כנו עדן לשיטים. אליו הוא מתגע
 גע המד אה כי אינו חוששי בו יו

כיוון שהיא רואה את האדם
 נאבק אפילו אם מאבקו חסר תקו
 וזה בעוד שהקובדיה לוענת למי
 עוטה של האדם הוא שפרנות. היא
 עוסקת במנהגים. הסיפורים הביתיים
 שייכים לטרני ובטרני אם יש מקום
 לתשלובת עם הקומי. אין כל אפשר
 רות להיות קשור להשתעשעות הן
 שוטה והקלילה.

בראשית. לכן הוא מערכות קר
 מל קליל. נחמד. שיש בו יופי ויש
 בו סקחות, ויש בו בידיה במדרגה
 גבוהה של המלה. אך היא מתחשה
 יתר על המידה ומתיחס אל עצמו
 ברצינות רבה מדי
 ל"א קניג. השחקנית החדשה
 של "הבימה". שיוחה לשליחת הן
 דמויות שהיה עליה לגום איפי שו
 נה לכל אחת מהן יוצרתה ההפסד
 את הצופים במשעות של סגנון. כי
 רוחב גסטות. בהתאסקות כשהיה
 צורך בהתאסקות. ובצללים האישיית
 עד לפינת צחוק המידה מתחת לי
 מסיכה מאירה. היא כשרון בשל כמי
 עם ומעניק להיאטרין הישראלי כוח
 משחק חדש וטוב. קל לצ קין שוחק
 את הנחש כמיטב הסטילוציות. הוא
 התחמק מפינה לפינה בעדינות כשעו
 שעת מציאות. תפשה הוא לא לאבד
 את האמנה החפלה יאח המלידה הן
 קדימה הקיימים בני נגד נחשים. מי
 כל הנחשים שפגשו בו הוא היה
 הנחש הסימפטי ביותר ככלל ההצגה
 היתה על רמה גבוהה. לפחות בהש
 ויאה לעינה האחרונה ליות הצוית
 שוחק יותר בקצב אידי בלי הבדלי
 סגנון רבים. בלי צרכות סגנונית
 ימיתיות. הבכאי קובץ ית הן
 יוק את המרויגות שלי בחישים דתי
 קים ילא נתן להם להתדרדר לא לי
 הגומה קופית ולא להגיפה היראליס
 ית. סכנה שעמדה לפניהם של כל
 שחקנים כל הזמן. אריות בנין
 השכיל למצוא למערכת הראשית
 שרטוט קומי ומשיש להפלא. כמד
 בו התנועעו השחקנים כחלק אינן
 נגרלו בנגדון מורה בו ב"ה
 ניב הוא האלוהים וחה משתעמם
 עם בעלה החמים. בשור העצמות
 האחרות. בעוד שרמת המשחק עומד
 על הראשונה (ליא קניג היתה במר
 טבה במערכת השניה. שהיא גם הן
 קשה ביותר מבחינה משחקית. עזה
 שעליה היה להיות סתם אשה בלי
 כל עזרה של הינדלד וכדומה. ית
 לדעתו. הגיוון של התאורה והיא
 נעשתה מנייריסטית יותר מאשר סג
 נוגית. וכוח ההמצאה שנהניו כל כך
 במערכת הראשונה איבד קצת מכוחו

ההתיאטרון הלירי"
 בעלת הרבה ידיים השולחת טלפיה
 לכל עבר וצועקת: אני אמנות מידר
 ניתנת. מה שאינו מוכן מה שאינו
 נית. מה שאינו טוב. הוא אמנות
 גדולה. ואנחנו עושים אמנות גדולה
 ומצמצמים עליכם. אם לא תבינו אי

את המיניסטר. למעשה בחילול הן
 תביא התמאית אנה סוקולוב בתוך
 מיפירוקידרה. שבקושי אפשר היה
 לשמוע על הכמה עמד יוסף קיפי
 גוס יתקחה את הטכסט כמי שהן
 גוס יתקחה על את הכל הוא כלע

לצמד סוסים אדמוניים הנגבר
 בהחלטה ששחנן נה נמצא
 כולן אמרו: כסיבון בת לבי
 באיש צפוני ועוד שכיר יום
 אמרו כי אף הצער לא היתה
 מחיבת - מבלי שכינו זאת
 אמרו. אפי
 אילו קרובים באלאמבת אולם
 בענין רכושיה של גברת ווא
 היה כל מעד בין שתי המשפחות
 מיד לאחר שאמרו הזקני
 האם סבורים אתם שהענין
 הרעיות. כחור שנה הברו
 יברשרוש צווארנו המשי והא
 מפני שמש צהרי יום ראשון.
 הצמד חולפות על פניהן. אם
 ראשה היה נושא גבות לפ
 היה זה כאילו תבעה יותר
 לבית גירוסון. כמו חסר הית
 כאשר קתה את רעל העכברים
 אמיליו המסכנות. ובעת ששת
 נחנץ לי רעל. אמרה לי
 אשה דתה גי אם כי רוח מן
 בפנים אשר עיון מתוך מע
 שמתארים את סונו של שומר
 כן. העלמה אמיליו מאו
 ממליץ
 אני רוצה את הטיב בני
 הרוקח נקב במספר שש
 ציל יאליס מה ש'נחנץ לר
 ארסון. אמרה העלמה א
 האם ארסון? אכן גב
 לי נחנץ ארסון.
 הרוקח התבונן בה. היא
 כן. כמובן. אמר הרוק
 הרוש מבר לפוש מה לעשו
 העלמה אמיליו רק אצתי
 להכיש בו עין בעין. עד א
 יארז איתו. הצער השלילי ה
 לא חור
 כאשר פתחה את החבולה
 לגולגולת העצמות. לחלילה